

Mijn vader was een mecanicien. Maar hij had een hobby: tuinieren. Zo had 5 wijnstokken in een serre achter ons huis. Hij had er wel werk aan. In het voorjaar moest hij een keuze maken welke ranken hij zou laten uitgroeien en welke hij zou wegsnoeien. In de zomer sneed hij dan in de trossen die zich vormden de helft van de piepkleine druifjes weg. Zijn werk was dus voornamelijk: snoeien en wegsnijden. Het resultaat was wel dat wij in september wekenlang lekkere, grote en sappige druiven hadden als bijkomend toetje na de maaltijd.

Toen mijn vader overleed, was er niemand van ons die goed met die druivenstokken kon omgaan. Mijn oudste broer probeerde wel, maar na twee jaar gaven de druivelaars al geen lekkere vruchten meer.

Wat ik onthouden heb, is de liefde en de zorg waarmee mijn vader met zijn druivenstokken omging. Daardoor lees ik in dit stukje evangelie de zorg in van God voor ons. Zijn bestendig werken om ons met Jezus verbonden te houden en ervoor te zorgen dat ons leven rijke vruchten draagt. Daarom snoeit God ook bij ons weg wat niet tot volle wasdom zal komen.

Probeer eens in je verbeelding de liefdevolle zorg te zien die God aan ons besteedt. Probeer dat verlangen naar eenheid te zien in het beeld dat Jezus schetst, Hij de wijnstok, wij de ranken. Weer drukt Jezus uit hoezeer het God er om te doen is dat Hij met ons verbonden is: verleden week de herder die het opneemt voor zijn schapen, deze week zijn wij ranken aan de wijnstok Jezus. Volgende week zal Hij ons vrienden noemen.

Wij zien en ervaren dan zoveel zorg en liefde van God. En Jezus gaat verder: als je met Mij verbonden blijft, dan mag je de Vader vragen wat je wil, mijn Vader zal het je geven. Wat zullen wij dan aan God vragen? Nodigt Jezus ons uit om aan God te vragen om rijkdom, om gezondheid, om wonderen, om het vervullen van onze menselijke wensen? Mogen we van de gelegenheid gebruik maken om al onze eigen wensen in Gods handen te leggen zoals toen we kinderen waren en aan Sinterklaas brieven schreven over wat wij zoal verlangden?

Als wij vragen om onze menselijke verlangens te vervullen, blijven wij dan met Christus verbonden blijven? Als wij met Jezus verbonden zijn, vragen wij toch wat Hij voor ons wil. En vandaag maakt Hij ons in het evangelie heel duidelijk wat Hij wil. Jezus hoopt dat wij Hem niet loslaten, maar ons laten snoeien en uitzuiveren tot wij volledig met de Vader, met Jezus en met zijn mensen verbonden blijven. Gods verlangen om één te zijn met ons moet ook ons verlangen worden. Dus al wat wij God vragen zal gericht zijn op de eenheid tussen God en mensen.

In de eerste lezing zien we hoe ver dat gaat. Saulus heeft onderweg naar Damascus Jezus zo indringend ontmoet dat hij een ander mens geworden is. De meeste leerlingen vertrouwen die vroegere vervolger aan geen kanten. Maar enkelen die echt met Jezus verbonden zijn, begrijpt het. Zo neemt Barnabas hem mee naar de apostelen. En de apostelen herkennen in Paulus iemand die met Jezus verbonden leeft en die niet uit zichzelf spreekt, maar de woorden van Jezus spreekt.

En in onze tijd zien wij hoe sterk dat is: wij hebben 100 jaar lang gebeden voor de eenheid van de christenen. En wij zien de laatste jaren de kerken en stilaan naar elkaar toe groeien . Niet alleen de kerken, maar we stellen in de hele wereld een groeiend verlangen vast naar meer eenheid onder de volken. Er moet nog veel tegenstand overwonnen worden, maar de grote wereld wordt meer en meer een wereld voor alle mensen.

Wanneer wij dus aan God iets vragen, laat het dan zijn tot meerdere eer en glorie van God. Laten wij vragen om meer eenheid onder de mensen.